

at skulle udgøre de halve Ekspropriationsudgifter. Man kan ikke sige, at dette i og for sig er noget betydeligt Tilskud fra Statskassens Side, men man skal jo være taknemmelig for lidt, og jeg vil ogsaa takke for dette Tilskud. Men jeg kan ikke andet end slutte mig til det ærede Medlem for Assens (Berntsen), naar han forleden Dag udtalte, at dette Tilskud betegner en Forringelse fra de Tilskud, der før have været ydede til de fynske Baner, idet det nemlig nu fra Regeringens Side forlanges, at der for dette Tilskud skal gives Aktier i den paagældende Bane. Imidlertid svarede den højtærede Trafikminister det ærede Medlem for Assens paa denne Anke, og han udtalte ifølge Fortrykket følgende: „Jeg indrømmer, det er en ny Ordning til Skade for Fynboerne, men saa kunne vi jo handle om det, og det er jo noget, Fynboerne ikke ere saa bange for og ikke ukendte med. Det spiller ikke nogen saa stor Rolle for Statskassen, at jeg ikke skulde være villig til at forhandle om denne Sag.“ Jeg takker den højtærede Trafikminister for disse Udtalelser, og jeg haaber, at Enden paa denne Handel, som den højtærede Minister vil etablere med Fynboerne, maa resultere i, at den højtærede Minister giver Køb og foreslaar de halve Ekspropriationsudgifter ydede uden denne Fordring om Aktier i Jernbanen; thi det er ganske givet, at denne Fordring om Aktier i et saadant Foretagende vil forringe Muligheden af at faa et saa stort Laan som nødvendigt for at realisere Bygningen af denne Bane.

Jeg skal nu imidlertid, medens jeg er ved at omtale Baneforholdene paa Sydfyn, tillige henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der for Tiden er en ret stærk Bevægelse oppe i Sydfyn, og denne Bevægelse gaar ud paa, at man agter at fremkomme med en Anmodning til Regeringen og Rigsdagen om at overtage Linien mellem Odense og Svendborg som Statsbane. Jeg er nu ikke blind for, hvad den højtærede Minister ogsaa adskillige Gange har udtalt, at man skal vogte sig for ved Behandlingen af det her forelagte Forslag at fremkomme med for mange ny Ideer, men jeg kan dog ikke undlade at gøre mig til Talsmand for denne Idé, der er kommen i saa høj Grad frem

i den senere Tid paa Sydfyn. Allerede i Aaret 1901 blev der i Svendborg og Omegn foretaget ret betydelige Skridt for at opnaa en saadan Ordning. Man indgik den Gang til Ministeriet med et Andragende, der er dateret den 6. Marts 1901. Man mødte Velvillie saavel hos den daværende Trafikminister som hos Finansudvalget, for hvilket den nuværende Konseilspræsident den Gang var Formand. Det blev fremhævet i dette Andragende, at Svendborg og Omegn nu betalte 25,000 Kr. aarligt mere i Fragt for Godstrafikkens Vedkommende, end man vilde være kommen til at betale, hvis den paagældende Bane havde været Statsbane. For Personbefordringens Vedkommende blev det godtgjort, at Forholdene vare endnu ugunstigere. Paa Grundlag af de Regnskaber fra det sydfynske Jernbaneselskab, som den Gang vare tilgængelige, har det Udvalg, som den Gang var nedsat i Svendborg for at undersøge dette Forhold, regnet ud for Persontrafikkens Vedkommende, at de Billetter, der løses fra Svendborg Station ud over Endestationen, altsaa ud over Odense, gennemgaaende ere 1 Kr. dyrere, end de vilde være, hvis den paagældende Bane var Statsbane. Da der den Gang trafikeredes 35,000 Personer paa denne Baneforbindelse, udgjorde det Beløb, som for en stor Del Svendborg og dens Opland maatte betale mere, 35,000 Kr. Lægges dette Beløb til det tilsvarende for Godstrafikkens Vedkommende 25,000 Kr., bliver det 60,000 Kr., som det menes, at Befolkningen dernede maa betale i forøget Fragtudgift, fordi den paagældende Bane ikke er Statsbane. Man kan ganske rolig gaa ud fra, at man ikke gør sig skyldig i en Overdrivelse, naar man siger, at dette Forhold i Aarene fra 1901 og til nu, da Trafikken har taget et saa mægtigt Opsving, er forværret i ganske betydelig Grad, og jeg tager sikkert ikke fejl, naar jeg siger, at det Beløb, de nu maa yde ud over det, de vilde komme til at yde, hvis det andet var Tilfældet, udgør stærkt op mod 100,000 Kr. Endvidere skal jeg omtale, at det er en stor Hindring for Turiststrømmen, at de paa Statsbanerne gældende 14 Dages Kort ikke gælde for de sydfynske Baner.

Jeg skal atter fremhæve, at dette An-